

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Năm ngày 28/04/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 868

“**BẠN LÀ THẬT HỌC HAY GIẢ HỌC, LÀM SAO GIẤU ĐƯỢC!**”

Hòa Thượng nói: “*Bạn thật tu hay giả tu đều không thể giấu được, những thứ khác có thể che giấu được nhưng chứng đắc của nội tâm không thể nào giấu được. Khi nội tâm an định thì cách hành xử, việc làm của chúng ta hết sức nhẹ nhàng, thư thái, mọi việc có thể trôi chảy. Khi tâm xen tạp, tâm không ổn định thì chúng ta làm việc gì cũng cuống cuồng, có vẻ như rất khẩn trương nhưng đó là sự động tâm chứ không phải là sự nhanh nhẹn*”.

Chúng ta chỉ giấu được những người tâm ý qua loa, hời hợt. Người chỉ cần có một chút minh tâm, một chút sức định thì họ sẽ nhận ra ngay cho nên chúng ta không thể giấu được họ. Hòa Thượng nói: “*Bạn thật học hay giả học, bạn làm sao có thể giấu được người!*”. Giáo dục của Phật là giáo dục triệt để, là giáo dục vĩnh viễn vì ngay trong cuộc sống này chúng ta có một đời sống hạnh phúc, an vui. Khi ta hết một kiếp người ở nhân gian thì ta đi làm Bồ Tát, ta đi làm Phật. Chúng ta học Phật phải học được mức độ như vậy! Ngay trong cuộc đời, ngay trong cuộc sống hiện sinh thì chân thật an lạc, tự tại, đến khi hết báo thân này thì phải về được thế giới an lành của Chư Phật làm Bồ Tát, làm Phật. Đó mới là giáo dục viên mãn của Phật, nếu không thì là giả.

Hòa Thượng nói: “*Hiện tại Phật giáo ở thế gian đã rơi vào tôn giáo, rơi vào mê tín*”. Tôn giáo là ỷ lại, nương nhờ, cầu xin. Ỡ lại, nương nhờ cầu xin không phải là Phật giáo. Họ mê tín, không tin vào chính mình mà chỉ tin vào năng lực của Phật, chỉ tin vào năng lực của Thần Thánh, cho rằng các Ngài có đủ quyền năng để giúp họ.

Thích Ca Mâu Ni Phật đã nói rất rõ ràng: “*Trên bước đường giải thoát, ta chỉ là kẻ dẫn đường. Để đến được con đường giải thoát thì các con phải tự nỗ lực*”. Ngài cũng nói: “*Ta là Phật đã thành, chúng sanh là Phật sẽ thành*”. Năng lực thành Phật của mỗi chúng sanh đều có, không phải là Phật ban cho chúng ta năng lực này. Phật còn không có năng lực để ban cho chúng ta thì ai có năng lực để ban cho chúng ta! Trong khi chúng ta có sẵn năng lực thì người ta mê tín, tin rằng có đấng siêu nhiên nào đó có đủ năng lực để ban cho chúng ta.

Phật đã nói năng lực để thành Phật mà chúng ta còn có, vậy thì tất cả những năng lực khác chúng ta đều có. Phật nói: **“Ta là Phật đã thành, chúng sanh là Phật sẽ thành”**. Chúng sanh tu trong thời gian bao lâu thì thành Phật, điều này tùy theo mỗi người, tùy theo mức độ tu học của chính mình, tu thật hay tu giả, tu đường thẳng hay tu lòng vòng. Ngày nay chúng ta tu lòng vòng rất nhiều. Hòa Thượng Tịnh Thuận nói: **“Đừng tu gian tu dối, đừng tu lợi tu danh, đừng tu dục tu tình, đừng tu quanh tu quẹo”**. Hòa Thượng Tịnh Thuận chỉ nói bốn câu nhưng chúng ta ngẫm nghĩ lại xem mình có tu lòng vòng không. Ngày nay chúng ta tu học theo Hòa Thượng Tịnh Không thì chỉ học theo Hòa Thượng Tịnh Không.

Hôm vừa rồi, tôi nghe nói mọi người đang đề xướng nghe Hòa Thượng Hải Hiền giảng pháp. Ngày đầu tiên khi Hòa Thượng Hải Hiền tịnh, tôi dịch đĩa của Hòa Thượng Hải Hiền. Ngài chỉ nói chưa tới 20 câu chứ đừng nói là 200 câu. Hòa Thượng nói hết sức mộc mạc! Có người nói với Hòa Thượng: **“Chờng nào Hòa Thượng vắng sanh Hòa Thượng nói với chúng con để con hộ niệm cho Hòa Thượng!”**. Hòa Thượng Hải Hiền nói: **“Người ta hộ niệm cho mình không chắc!”**. Ngài nói rất chậm. Vậy mà sau một thời gian tôi thấy Kinh điển và sách của Hòa Thượng Hải Hiền được in ra rất nhiều. Tôi không biết ai dịch và không biết nguồn từ đâu, vậy mà mọi người cũng nghe theo. Chúng ta xem kỹ lại đĩa Hòa Thượng Hải Hiền vắng sanh thì thấy Ngài chỉ nói mấy câu. Bình thường Hòa Thượng Hải Hiền không biết đọc sách, không biết giảng Kinh, vậy mà tự nhiên một thời gian sau sách của Ngài được in ra rất nhiều. Tôi thấy rất lạ! Mọi người phải hết sức cẩn thận! Đó chính là tu quanh, tu quẹo, tu lòng vòng.

Có người trước đây đề xướng Hòa Thượng Tịnh Không nhưng bây giờ họ không đề xướng Ngài nữa mà lại đề xướng Ngài Ân Quang. Chúng ta phải hết sức cẩn thận! Chúng ta chưa có đủ trí tuệ để nghĩ đâu. Có người đang nghe Hòa Thượng Tịnh Không thì không nghe Hòa Thượng Tịnh Không nữa mà nghe Pháp sư Định Hoằng rồi bắt đầu đề xướng Chiêm Sát Sát Pháp của Pháp sư Định Hoằng. Trong khi đó Pháp sư Định Hoằng đến đạo tràng Địa Tạng thì phải giảng về Kinh Địa Tạng, cũng giống như Hòa Thượng Tịnh Không khi đến với nhà thờ thì phải giảng về Chúa. Hòa Thượng nói: **“Khi đến nhà thờ, tôi chỉ nói về sự thù thắng, sự tuyệt vời của sự tái sinh của Chúa chứ không nói một chút nào, không nói một câu nào về sự tuyệt vời của Phật A Di Đà!”**. Hòa Thượng Tịnh Không có đủ giải - hành - chứng. Ngài có đủ hành, có đủ giải và có đủ chứng.

Năng lực tự tánh của chúng ta không thiếu thứ gì. Chúng ta đừng cho rằng mình thiếu cái này, thiếu cái kia. Nếu nói về năng lực thì tôi không có một chút năng lực nào. Ngày xưa cuốn sổ tay của tôi luôn bị xé trang thứ nhất và trang thứ hai vì viết sai. Bất kỳ cuốn sổ nào tôi cũng đều xé bỏ trang đầu tiên. Khi đó tôi nói: **“Chẳng lẽ cuộc đời của mình luôn phải xé bỏ những trang đầu hay sao? Trang đầu tiên không thể là sự khởi đầu tốt đẹp hay sao?”**. Dần dần tôi không phải xé trang đầu của cuốn sổ nữa. Tôi nói thật, tất cả đều do sự lười biếng, chệnh mảng của mình mà ra.

Hôm qua tôi đến công trình xây dựng ở Hà Nội, tôi dành một ngày ở đó. Tôi dẹp hết tất cả sự ngổn ngang ở bên ngoài để bắt tay vào làm thêm 200m² đất để trồng rau sạch. Hiện nay, 200m² đất trồng rau sạch không đủ để tặng mọi người cho nên chúng ta phải tăng cường thêm 200m² đất để trồng rau thủy canh. Chúng ta quy hoạch 800m² đất để trồng thổ canh. Rau trồng được thì mang đi tặng mọi người. Nếu không có tôi thì công việc này ba người làm trong ba ngày chưa chắc đã xong. Hôm qua tôi làm việc cật lực, mồ hôi ra nhiều đến nỗi áo ướt sũng mồ hôi. Tôi làm việc và cảm thấy hạnh phúc vô cùng vì mấy năm vừa rồi tôi lao động ở Đà Lạt nhưng không ra mồ hôi. Khi áo ướt hết thì tôi cởi trần để làm tiếp. Từ lâu tôi không dám cởi trần vì nếu cởi trần mà gặp gió thì sẽ bị bệnh ngay. Vậy mà hôm qua tôi không bị bệnh! Cho nên chúng ta phải xem lại mình! Hôm qua tôi làm việc không biết mệt mỏi. Có một anh thợ đến nói chuyện với tôi: “*Trước đây con nghe kể về Thầy, hôm nay mới thấy Thầy làm việc. Thầy cho con ôm Thầy một cái!*”. Anh ấy không thấy tôi đứng chỉ trở mà anh thấy tôi làm thật, làm còn hơn họ. Anh ấy nói: “*Con thấy những Thầy đi theo Thầy đều làm việc rất nhiệt tình!*”. Tôi nói: “*Đơn giản vì tôi chỉ muốn làm tốt cho người khác chứ không phải là làm tốt cho mình, vậy thì sẽ làm được!*”.

Hòa Thượng Tịnh Không nói: “***Bạn nói bạn độ chúng sanh mà cơm bạn còn không biết nấu thì bạn độ ai?***”. Nấu cơm là năng lực thấp nhất mà chúng ta không có, vô số những năng lực khác chúng ta cũng không có, vậy thì chúng ta làm sao mà độ được chúng sanh? Làm sao mà thành Phật Bồ Tát được? Phật Bồ Tát có đầy đủ năng lực, không thiếu một năng lực nào. Có người nói: “*Thôi! Tôi muốn chuyên tâm niệm Phật để thành Phật!*”. Anh thành Phật ở thế giới nào chứ thế giới Tây Phương Cực Lạc thì không thể.

Chúng ta đã học hơn 800 đề tài. Trong sự dạy dỗ của Hòa Thượng, tất cả hành giải đều rất viên mãn. Sau khi học hết 1200 đề tài này, chúng ta sẽ học cuốn “Tịnh Không Pháp Sư Gia Ngôn Lục”, chúng ta sẽ thấy được sự tha thiết, sự chuyên sâu tu tập của Ngài. Khi còn sống, Hòa Thượng Hải Hiền kính trọng Hòa Thượng Tịnh Không đến ba bước chứ không phải một bước. Hòa Thượng Hải Hiền biết Hòa Thượng Tịnh Không có năng lực độ sanh vô cùng thù thắng và năng lực tu tập cũng vậy. Hòa Thượng Tịnh Không kính trọng Hòa Thượng Hải Hiền vì Hòa Thượng Hải Hiền tu tập trong thời Mạt Pháp, trong giai đoạn vô cùng khó khăn, Ngài không học văn hóa mà vẫn có thể tu tập tốt, làm biểu pháp cho chúng sanh làm tấm gương vãng sanh trong thời Mạt Pháp. Nếu mọi người cứ rút về làm như Hòa Thượng Hải Hiền, Ngài không giảng Kinh thuyết pháp, thì phải xem kỹ lại đó là do mình chuyên tâm tu hành hay do năng lực của mình yếu kém, nhiều khi có thể nói là lười biếng, không nỗ lực.

Bắt đầu từ hôm qua đến sắp tới, gần như tôi kín lịch. Tôi vẫn niệm Phật nhưng mọi người thấy ở lĩnh vực nào tôi cũng có thể làm tốt mọi việc. Nhiều lần tôi vào lớp mà không có thời gian soạn bài. Tôi học lớp dịch chữ Hán với quý Thầy, quý Cô. Họ đều là những người đã học cao cấp, học dịch thuật rồi nhưng tôi cũng không ngại vì tôi đã được học rồi. Trong lớp học có những người giỏi, tôi xem mọi người dịch rồi tham khảo. Người ta làm Thầy giáo dạy như vậy thì phải nghiên cứu chuyên sâu, phải chuẩn bị bài

trước nhưng tôi không cần chuẩn bị trước. Thậm chí khi cần phân tích ngữ pháp, chỗ nào không biết thì tôi nghe mọi người phân tích trước rồi tham khảo.

Có người hỏi tôi: “Ngày xưa Thầy học trường nào vậy?”. Tôi nói: “Tôi học trường đời, trường đi chẵn vệt, cuốc đất”. Cả tuổi thơ, sau khi đi học về, tôi đi chẵn vệt, cuốc đất, trồng rau với Ba. Lúc nhỏ, tôi cũng thích đi chơi, không thích làm việc nhưng tất cả những việc làm đó đã được thu vào trong A-Lại-Da-Thức nên bây giờ khi tôi bắt tay vào làm, tôi lại nhớ ra và biết cần phải làm như thế nào. Hồi xưa, làm đất xong thì rải một lớp phân sau đó mới rải hạt, rải hạt xong thì rải một lớp phân rất mịn lên trên để phân phủ hạt, sau đó phủ một lớp rơm lên. Nếu rải hạt xong rồi phủ một lớp phân lên nhưng không phủ rơm thì cây vẫn lên nhưng sẽ không lên mạnh. Ba ngày sau, hạt giống nảy mầm rồi thì chúng ta dỡ rơm ra, chỉ để lại lúa thừa vài cọc rơm cho che bớt đất. Hồi nhỏ, tôi được Ba dạy canh tác, trồng trọt nên bây giờ tôi nhớ lại cách làm. Bây giờ mọi người nhìn là có thể làm được.

Hôm qua tôi thấy một bác đang xây tường, tôi cũng lên xây cùng. Tôi quan sát xem bác cần gì thì tôi ra chuẩn bị trước. Nếu chúng ta chưa biết cách làm thì chúng ta đứng ở bên quan sát người ta làm thì sẽ biết cách làm. Như vậy chúng sanh mới được nương nhờ. Mọi người chỉ đứng nhìn mà không làm gì, rồi nghĩ: “Thôi! Bất chước Ngài Hải Hiền niệm Phật chờ vãng sanh!”. Nếu ai cũng như vậy thì tương lai Phật pháp sẽ ra sao? Chúng ta cần nỗ lực để làm ra biểu pháp. Hòa Thượng nói: “**Bổ thí pháp chính là “dĩ thân tác tửc”**”, chính mình làm gương, y giáo phụng hành, làm gương nghe lời thật làm, làm ra biểu pháp, trình diễn cho tất cả chúng sanh, làm ra biểu pháp tốt nhất cho tất cả chúng sanh nhìn vào. Đó mới là chân thật bổ thí pháp.

Tự tánh của chúng ta đều đầy đủ. Ngài Lục Tổ Huệ Năng đã nói: “**Nào ngờ tự tánh vốn sẵn đầy đủ, nào ngờ tự tánh năng sanh vạn pháp**”. Tại sao chúng ta không để cho tự tánh của mình thể hiện hết tất cả? Hòa Thượng nói: “**Bạn thật học hay là giả học, thật học thì không có cái nào giả**”.

Tôi đi công trình, vừa về đến chung cư được khoảng một tiếng sau tôi đã bảo mọi người mang đồ đi tặng cho người ở trong chung cư. Mọi người nói: “Sao Thầy mới về mà đã mang đồ đi tặng?”. Người ta thì mệt thở không ra hơi nhưng tôi không biết mệt là gì, tôi không thấy mệt. Dĩ nhiên là thân sinh lý thì tôi vẫn có cảm nhận, trong người tôi có rất nhiều thứ bệnh, toàn những bệnh nguy hiểm có thể chết nhưng tôi vẫn không chết vì tôi rời xa cái thân này, tâm tôi không ở trong thân này.

Hòa Thượng nói: “**Tại sao Phật pháp là giáo dục triệt để, giáo dục viên mãn bây giờ lại trở thành giáo dục tôn giáo, giáo dục mê tín? Trách nhiệm thuộc về ai? Trách nhiệm thuộc về những người học Phật đã học một cách giả dối chứ không chân thật học**”. Họ làm ra những việc mà người ta nhìn vào không thể sinh được tín tâm, không thể sinh được tâm ngưỡng mộ. Sắp tới chúng ta học “Pháp Sư Tịnh Không Gia Ngôn Lục” thì sẽ thấy Hòa Thượng dạy những điều hết sức tinh túy.

Hòa Thượng nói: **“Người học Phật không hiểu được Phật pháp, không hiểu được Kinh điển, cứ tu mù, luyện quán, phá hoại hình tượng Phật pháp, làm cho mọi người nhìn thấy Phật giáo là mê tín. Bạn nói thử xem, trách nhiệm nhân quả này có nặng hay không?”**

Tôi tặng rau củ quả cho mọi người ở trên quê tôi thì họ ngạc nhiên hỏi: **“Ừ! Thầy trồng ở đâu mà Thầy có đủ thứ để cho vậy?”**. Mướp, bầu, rau tôi tặng mọi người quanh năm. Tôi trồng rau thủy canh rất ngon. Ăn rau thủy canh đối với họ là một sự xa xỉ. Có một bác hàng xóm là cán bộ về hưu nói: **“Thôi Thầy nghỉ đi để cho trùng để nó ngủ! Giờ này mà còn làm thì làm sao trùng để ngủ được!”**. Nhưng tôi làm mà không cảm thấy mệt, không cảm thấy khổ. Trong tâm tôi vẫn niệm Phật, vẫn cảm thấy tự tại, không có một chút chướng ngại. Thân và tâm hoàn toàn không có chướng ngại gì, thân làm việc, tâm rảnh rang.

Chúng ta phải đề cao cảnh giác! Người xưa thường nói: **“Tu hành mà không khéo thì đọa địa ngục!”**. Vì nếu chúng ta làm ra biểu pháp không tốt thì sẽ làm cho người ta tâm bị thui chột tín tâm. Vậy thì ngoài bản thân mình đọa địa ngục, chúng ta còn phải gánh nhân đọa địa ngục của người khác nữa. Chúng ta không làm ra được biểu pháp tốt, làm cho người ta bị thui chột tâm tiến thủ thì tự khắc nhân quả đó chúng ta phải gánh lấy. Cho nên chúng ta học Phật công đức vô lượng, vô biên nhưng tội nghiệp cũng sẽ vô lượng vô biên nếu chúng ta không làm ra được biểu pháp tốt mà làm ra biểu pháp sai. Nếu chúng ta khiến cho nhiều người làm sai thì trách nhiệm nhân quả đó sẽ càng lớn.

Hòa Thượng nói: **“Tôi thường hay nhắc nhở mọi người: Chúng ta học Phật thì phải thật học, thật làm, kinh điển phải hiểu cho đúng, phải ghi nhớ, khởi tâm động niệm lời nói việc làm phải chuẩn xác!”**. Thí dụ chúng ta khởi lên một ý niệm vậy thì chúng ta nghĩ lại xem ý niệm này có nên khởi không. Chúng ta muốn nói một câu nói thì chúng ta nghĩ lại xem câu nói này có nên nói không. Chúng ta định làm một việc thì nghĩ lại xem việc làm này có nên làm không. Tất cả phải y theo tiêu chuẩn của kinh điển, phải tương ứng với kinh điển, vậy thì lời nói, việc làm, suy nghĩ của ta mới tương ứng được với giáo huấn của Phật. Như vậy chúng ta mới là đệ tử chân chính của Phật. Nếu không tương ứng với Kinh điển của Phật thì bạn là giả đệ tử Phật chứ không phải là đệ tử thật.

Chúng ta phải dùng cái tâm cầu vãng sanh như Hòa Thượng Hải Hiền, nhưng phải dùng tâm độ chúng sanh như Hòa Thượng Tịnh Không để độ chúng sanh. Hai điều này không hề chướng ngại nhau. Hòa Thượng Hải Hiền nói: **“A Di Đà chân thật là một vị Phật của chính mình”**. Chúng ta làm tất cả mọi việc để lợi ích chúng sanh nhưng đó chỉ là tâm từ bi phát khởi để làm lợi chúng sanh, làm tất cả mọi việc nhưng tâm mình chỉ là **“A Di Đà Phật”**, làm tất cả mọi việc nhưng tâm không hề vướng mắc, trong lòng mình chỉ vướng mắc một câu **“A Di Đà Phật”** thì mới đúng! Trong tâm ta lấy tâm cầu vãng sanh như Hòa Thượng Hải Hiền, lấy tâm độ chúng sanh như Hòa Thượng Tịnh Không.

Mọi người muốn thu xếp một người ở với tôi để lo mọi việc nhưng tôi có thể tự thu xếp được. Để chuẩn bị kỹ thuật cho lớp học Zoom buổi sáng, tôi mở 2 chiếc máy quay lên, chọn góc độ rồi tôi bấm máy

quay. Tôi bấm máy xong thì ra ngồi giảng, giảng xong tôi chép thẻ ra máy rồi up lên mạng. Đó chỉ là chuyện nhỏ. Ở Đà Lạt tôi trồng hoa. Tất cả những bình hoa được bày ở bàn học này là tôi mua về rồi nhân giống ra thành 70 - 80 chậu nhỏ.

Hòa Thượng nói: **“Giả đệ tử Phật chính là ma tử, ma tôn. Họ đến để phá hoại Phật pháp. Họ không chân hưng Phật pháp, không luận là cố ý hay vô ý, họ đều phải gánh lấy trách nhiệm nhân quả rất nặng. Chúng ta học Phật, chúng ta đạt được lợi ích tốt đẹp, đó là việc bình thường. Có rất nhiều người học Phật nhưng không có kết quả tốt đẹp là do họ học sai, họ không tuân thủ giáo huấn của Phật, họ không y giáo phụng hành. Tôi thường nói với các đồng tu rằng nếu chân thật học Phật thì lợi ích sẽ vô cùng rõ ràng, rõ nét. Nếu bạn không đạt được lợi ích thì có thể thấy rằng bạn chân thật không thật học, không thật làm. Cho nên thực tế mà nói, bạn học Phật là thật học hay là giả học thì người ta vừa nhìn qua là đã nhìn thấy rõ, bạn không thể giấu được”**.

Rõ ràng là trồng đậu thì được đậu. Nếu chúng ta học Phật pháp chân chính thì chúng ta đạt được lợi ích tốt đẹp, đó là điều hết sức bình thường. Chúng nghe Hòa Thượng nói một cách hết sức nhẹ nhàng, hết sức tự tại. Học Phật mà đạt được điều gì đó không phải là kỳ tích, mà là nhân quả. Bạn gieo xuống một hạt đậu thì sẽ nhận được trái đậu. Tất cả những gì chúng ta làm phải là thật làm, không được chệnh mảng, nhếch nhác, lười biếng. Bất cứ một lĩnh vực nào, hễ là việc lợi ích cho chúng sanh, là lợi ích chân thật đúng như pháp thì gần như không có sự chệnh mảng, không có sự lười biếng.

Mấy hôm nay, Hà Nội trời đang nắng to. Nếu tôi làm việc như ngày hôm qua mà cơ thể bình thường thì có lẽ hôm nay sẽ không ngóc đầu lên nổi. Cục gạch bằng xi măng to và dày mà tôi cầm mỗi tay một cục, liệng xuống rồi lại nhặt cục khác lên rồi chuyển cho thợ xây. Buổi sáng thì những cục đá tảng, đá lót tôi cũng làm cục lực. Nếu thân chưa từng lao động thì ngày hôm nay chắc tôi sẽ không ngồi dạy được. Sáng nay tôi thức dậy lúc 3h20' như bình thường. Mọi người xem tôi có mệt không?

Hòa Thượng nói: **“Giáo dục của Phật là giáo dục triệt để, giáo dục viên mãn. Giáo dục triệt để, giáo dục viên mãn là ngay trong cuộc đời hiện sinh này phải chân thật có được hạnh phúc, có được an lạc. Trong tất cả việc làm của mình đều vì để lợi ích tha nhân. Đã là việc làm lợi ích tha nhân thì không thể có chuyện chúng ta chệnh mảng, nhếch nhác, mệt mỏi. Đó là hiện đời, còn hết báo thân này thì chúng ta về được thế giới của Phật để làm Bồ Tát, để làm Phật”**. Làm gì có ông Bồ Tát nhếch nhác, ông Bồ Tát lười biếng! Bồ Tát phải là **“thượng cầu Phật Đạo, hạ hóa chúng sanh”**, trên thì cầu Phật Đạo, dưới thì tiếp độ chúng sanh. Tiếp độ chúng sanh thì phải làm ra biểu pháp, làm ra tấm gương, trình diễn trước mặt chúng sanh để chúng sanh ngưỡng mộ.

Các bác thợ thấy tôi làm như vậy thì nói: **“Sao Thầy khỏe vậy!”**. Tôi nói: **“Ăn chay, giữ tâm thanh tịnh thì khỏe như vậy!”**. Họ thấy họ ăn thịt nhưng vẫn yếu, vậy thì tự nhiên họ đã ngưỡng mộ rồi. Hòa Thượng nói: **“Phải làm ra biểu pháp, trình diễn cho chúng sanh ngưỡng mộ rồi thì mình có thể nói cho**

họ nghe tại sao mình có được năng lực đó". Cho nên chúng ta học Phật thì đừng bao giờ trở thành co rút, thui chột, không nỗ lực phấn đấu để lợi ích cho chúng sanh. Nếu chúng ta không phấn phát để làm lợi ích cho chúng sanh thì ai sẽ làm lợi ích cho chúng sanh đây? Trong khi rõ ràng Phật đã dạy, Tổ sư đã dạy rằng năng lực của tự tánh không cùng tận, tâm mình phát ra bao nhiêu thì năng lực đó sẽ vươn đến bấy nhiêu. Nếu tâm của mình phát được đến hư không pháp giới thì năng lực của mình cũng sẽ vươn ra hư không pháp giới. Hòa Thượng nói: **"Làm Phật mà còn làm được những chuyện nhỏ nhỏ khác chỉ là thứ yếu, không đáng tính kể!"**.

Tu học không thành tựu đều do sự lười biếng, nhếch nhác mà ra. Chúng ta tự thấy *"cái này mình không biết, cái kia mình không biết"* nhưng tất cả đều có thể, chỉ cần chúng ta phấn phát, hoàn toàn vì chúng sanh mà lo nghĩ, hoàn toàn vì người khác mà phục vụ thì tự khắc năng lực siêu nhiên sẽ hiện bày. Chúng ta làm việc mà không có chí khí, không có năng lực, vậy mà muốn làm Bồ Tát, muốn làm Phật! Phật Bồ Tát có câu: **"Vô sở bất năng, vô sở bất tri"**, nghĩa là không gì không thể, không gì không biết, có nghĩa là biết tất cả.

Hòa Thượng nói: **"Chúng ta phải biết giáo dục của Phật là triệt để, là viên mãn, giáo dục để cuộc đời hiện sinh chân thật đạt được hạnh phúc nhất, hy sinh phụng hiến đạt được lợi ích cho chúng sanh tốt nhất"**. Các Ngài không dạy chúng ta lười biếng để một ngày nào đó về Tây Phương Cực Lạc làm Phật. Thích Ca Mâu Ni Phật cả đời 49 năm thuyết pháp không một ngày nào ngơi nghỉ. Các Ngài đầu đội trời, chân đạp đất, không dùng ô, không đi ô-tô, không đi giày da. Bây giờ chúng ta ra đường là đi ô-tô, đi giày da, thành ra chúng ta ngày càng lười biếng.

Buổi sáng tôi thức dậy, ý niệm đầu tiên khởi lên thường là *"năm thêm chút xíu nữa đi!"* nhưng ý niệm vừa khởi lên thì tôi dập tắt liền và ngồi dậy luôn. Nhưng ý niệm đó mỗi ngày đều có, mỗi ngày ý niệm đó đều thương lượng với mình là: *"Thôi năm chút xíu nữa đi, hôm qua mình làm việc khổ quá mà! Hôm qua mình lao động mệt nhọc ế ảm hết cả người!"*. Nếu tôi nghe theo sự thương lượng đó thì chắc chắn là tôi ngủ luôn tới 6h sáng. Không được! Phải ngồi dậy! Tôi đã quy định rồi: *"Nếu tôi tỉnh dậy trước 2h59' sáng thì có thể ngủ tiếp, nhưng nếu tỉnh dậy sau 3h01' sáng thì phải ngồi dậy!"*. Đối với bản thân thì chúng ta phải vô cùng dũng mãnh, tinh tấn! Chỉ cần *"tinh tướng"* trong một ngày, trong một ý niệm thì chúng ta sẽ *"tinh tướng"* suốt!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!